

Osnova příběhu o Pablu Picassovi

Pablo Picasso se narodil na Jihu Španělska ve městě Málaga. Jeho tatínek se jmenoval José Ruiz Blasco, ale všichni mu říkali "Pepe". Byl učitelem kreslení v místní umělecké škole a pracoval v muzeu. Malý Pablo rád sledoval, jak jeho táta kreslí, a často spolu chodili do muzea.

Podle rodinné legendy byla jeho první slova „**piz, piz**“ (zkráceně od *lápiz*, což znamená tužka).

Maminka Maria Picasso byla v domácnosti a se svými dětmi měla velmi blízký vztah. Právě její příjmení "Picasso" si Pablo později zvolil jako své umělecké jméno. Měl dvě sestry: starší Dolores, a mladší Conchitu.

Když začal Pablo chodit do školy, tak se mu tam moc nelíbilo. Často se nudil a nedokázal se soustředit. Vypráví se, že malý Pablo každé ráno křičel, když ho jejich služebná odváděla do školy. Ve třídě místo učení kreslil nebo vystříhoval papírové figurky. Učitel ho nakonec nechal přinést si do třídy holuba, kterého Pablo neustále kreslil.

Ve španělsku jsou oblíbené býčí zápasy, na které Pablo chodil se svým otcem.

A tak když ve svých osmi letech namaloval svůj první olejomalbu, by na ní vyobrazen toreador na koni, obklopený dalšími postavami.

Když bylo Pablovi deset let, rodina se přestěhovala do města La Coruña na severozápadě Španělska, protože tam jeho táta dostal novou práci. Ani tam Pablo nechodil do školy rád a dával přednost tomu, že se věnoval kreslení a začal používat nové techniky, jako pastely a tužky. Nejčastěji maloval holuby, ruce a svou sestru Lolu.

Ve 13 letech prožil velkou rodinnou tragédií. Jeho mladší sestra Conchita onemocněla záškrtem a zemřela. Prý se modlil a sliboval Bohu, že už nikdy nebude kreslit, když se jeho sestra uzdraví. Picasso si dlouho vyčítal, že jí nedokázal pomoci, a tento smutek ho provázel po celý život.

Picasso se neustále zlepšoval v kreslení, a dokonce si vymyslel vlastní ilustrované noviny.

Tradí se, že když bylo Picassovi 13 let předal mu jeho své vlastní malířské potřeby, protože si uvědomil, že ho jeho syn už v malování překonal.

Krátce nato se rodina přestěhovala do Barcelony, protože otec dostal novou práci na tamní umělecké škole.

Mladý Picasso byl přijat na umělecké školy, kam většinou chodili starší studenti – už ve 14 letech studoval na Královské akademii výtvarných umění v Barceloně, později pokračoval v Madridu. Byl však neklidný a školní systém ho nudil, takže často unikl do ulic města, kde hledal inspiraci.

První Picassovy obrazy byly realistické. Maloval věci a lidi, tak jak je pozoroval. Během jeho života se styl jeho kreslení a malování měnil. Spolu s jiným malířem - Georgem Braquem dal vzniknout uměleckému směru, kterému říkáme kubismus.

Picasso nechtěl malovat věci tak, jak je vidíme očima, ale tak, jak je vnímáme z různých úhlů najednou. Představ si, že kreslíš kočku – místo hladkých linií a oblých organických tvarů ji rozložíš na trojúhelníky, obdélníky a kruhy, jako kdybys ji skládal z kostek. Tohle dělali s lidmi, zvířaty i krajinou.

Později si řekl, že nemusí zůstat jen u malování barvami a začali do obrazů vlepovat kousky novin, tapet nebo dřeva, čímž vytvořili techniku **koláže**.

Chtěl, aby se divák zamyslel: *Je to skutečná kočka, nebo jen její představa?*

Používal také barvy a stíny tak, aby věci vypadaly plasticky, i když byly jen namalované.

Picasso říkal, že **"umění je lež, která nám pomáhá pochopit pravdu"** – a kubismus byl způsob, jak ukázat, že svět není jen to, co vidíme na první pohled.